

Følge deraf. Det er ganſke viſt, at der er flere Akter af den ſtore Bunte, der har foreligget Udvalget, ſom ikke have været for Højeſteret, alene af den Grund, at diſſe Akter ere blevne til ſenere end Højeſteretsſagen blev ført; men deraf følger ikke, at de indeholde Fakta, ſom det her kunde komme an paa, og ſom ikke have været Højeſteret beſjendte. Udvalget har i det Hele taget ved at gennemgaa alle diſſe Akter ikke fundet faktiſte Momenter, der kunde støtte en ſærlig Indſtilling for det paagjældende Tilfældes Bedkommende, og ſom ikke have været Højeſteret beſjendte. Noget anderledes forholder det ſig med Henſyn til Sagens almindelige Betydning, og i ſaa Henſeende har jo Udvalgets Flertal udtalt ſig for at henviſe Sagen. Nu har jo Udvalgets Flertal ikke villet udtrykkelig opfordre Juſtitsminiſteren til at ordne Sagen ved en authentiſk Fortolkning, men paa den anden Side anſer Udvalgets Flertal det ikke for umuligt, at den ærede Juſtitsminiſter efter ſin Overveielse kan komme til at følge denne Bei. Her kan Udvalgets Flertal nemlig ikke være enigt med Mindretallet i, at en authentiſk Fortolkning ſkulde være en ſaa overordentlig miſlig Bei, og at den ikke ſkulde kunne anvendes ſærlig under ſaa eiendommelige Forhold ſom de herværende. Jeg tror, at under ſaadanne Forhold vil der ikke være nogen ſærlig Umulighed for at anvende den; den vil nemlig ikke ſlutte ſig til den noget gamle ſleſvigſke Anordning, men til Loven af 16de Februar 1866 om Indførelſe af Kongerigets Ret i Henhold til Fredstraktaten af 30de Oktober 1864 i de i Kongeriget indlemmede ſleſvigſke Diſtrikter. Denne Lov indeholdt i Virkeligheden paa flere Punkter direkte og indirekte authentiſke Fortolkninger af de i de paagjældende Diſtrikter gjældende Love ogſaa om Eiendomsforholdene. Det vil altsaa være en Udvidelse af diſſe Beſtemmelſer, derſom den ærede Miniſter ved ſin Overveielse af Sagen maatte komme til det Reſultat, at en ſaadan authentiſk Fortolkning lod ſig give, ſelvfølgelig ſtadig under den Forudſætning, at der maatte være Opfordring dertil. — Hvad Andragenderne i Almindelighed angaar, da have jo de meget ærede Miniſtre, til hvem Andragenderne ere henviſte, ikke efter Sedvane deltaget i Diskuſſionen derom. Jeg kan jo ikke ſige Andet, end at Betænkningen over Andragenderne er fremkommen ſaa ſent, at de maatte ikke have kunnet tage de paagjældende Spørgſmaal under fornøden Overveielse. Jeg ſkal derfor, idet jeg taler den meget ærede Konſeſpræſident, fordi han paa egne og ſamtlige Kollegers Vegne har tilſagt, at de paa-

gjældende Miniſtre ville tage Indſtillingerne under Overveielse, for ſaa vidt de blive henviſte til dem, udtale det Gaad, at diſſe Overveieſer maa gaa i den Mand og den Retning, hvori Thingets Beſlutning paa Grundlag af Udvalgets Betænkning formentlig vil komme til at gaa.

Berg: Det er angaaende Indſtillingen Nr. 6 jeg ønsker at udtale mig. Jeg angav før, da jeg havde Ordet, de Grunde, af hvilke jeg har ſtillet dette Forſlag. Den Forhandling, der er ført herom, har endbyderligere oplyſt Forſlaget, og jeg nærer den Forviſning, at den meget ærede Indenrigsminiſter ikke blot vil ſkjænke ſelve Indſtillingerne ſin Opmærksomhed, men ogſaa tage Henſyn til de Forhandlinger, der idag ere førte angaaende denne Betænkning og ſaaledes heller ikke unblade at ſkjænke de Udtaleſer, der ſaa vel fra min, ſom fra flere ærede Medlemmers Side ere fremsatte angaaende dette Forhold, ſin Opmærksomhed. Da jeg nu ikke perſonlig kan ønske, at en Indſtilling fra et enkelt Medlem i et Udvalg imod hele det øvrige Udvalg ſkal blive vedtaget, og ikke finder det rigtigt at arbejde herfor, naar ikke Sagen har ligget dette ene Medlems ſaa ſtærkt paa Samvittigheden, at han søger ſig bunden til indtil det Yderſte at virke derfor, og da jeg derhos har ſamtalt med de ærede Medlemmer i Thinget, ſom repræſentere den Egn, hvorfra Andragendet er indkommet, og der ikke fra deres Side har været Noget at erindre mod min Formening, at Sagen ved den Forhandling, her er ført, har ſaaet den Impuls, vi kunne ønske at give den paa det nuværende Tidspunkt, ſaa ſkal jeg ikke ønske, at Forſlaget kommer under Afſtemning, men tillade mig at tage Indſtillingen tilbage.

Da Ingen optog det ſaaledes fraſaldne Indſtillingspunkt under Nr. 6, bortfaldt det.

Steenstrup: Jeg ſkal blot overfor den ærede Ordsprer med Henſyn til Flertallets Udtryk, at intet nyt Faktum har foreligget efter Dommen, ſige, at det forekommer mig at være et Faktum; at en hel Inriſdiktions Beboere klage temmelig tydeligt, ſaa ſtærkt ſom man kan gjøre det i en Klage, kalder jeg et Faktum. Men dernæſt ſkal jeg ſige, at der jo i Andragendet er henviſt til et meget vidtløftigt Andragende, ſom Udvalget ikke har ſaaet. Det er ſpecielt angivet, hvor det er at finde, men jeg forſtaar godt, at Udvalget ikke havde Tid til at ſkaffe ſig det. Naar